

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.635 van 6 oktober 1997
in de zaak A. 52.691/IX-48.**

In zake : Jozef MICHIELS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. DEMEESTER,
kantoor houdende te GENT,
Koning Leopold II-laan 102

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van DENDERMONDE.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 5 juli 1993 werd ingediend namens Jozef MICHIELS in zijn hoedanigheid van voorlopig bewindvoerder van de goederen van Raymond MOENS, door zijn raadsman H. DEMEESTER, advocaat te Gent, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 12 maart 1993 van de Beroepskamer van de Openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de provincie Oost-Vlaanderen, waarbij het beroep van Raymond MOENS tegen de beslissing van 19 augustus 1992 van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Dendermonde als ongegrond wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 8 juni 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 september 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. DEMEESTER, die verschijnt voor verzoeker, en van Voorzitter T. JANSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Raymond MOENS, die gepensioneerd is, wordt op 18 augustus 1992 opgenomen in het rusthuis Sint-Antonius te Grembergen.

1.2. Omdat zijn inkomsten -een pensioen van ongeveer 27.000 fr. per maand- ontoereikend zijn om de kosten van het verblijf -de dagprijs bedraagt 1400 fr.- te betalen, wordt aan het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Dendermonde gevraagd het verschil bij te passen.

1.3. In zijn vergadering van 19 augustus 1992 neemt het bijzonder comité voor sociale zaken volgende beslissing : "De tussenkomst in de onderhoudskosten wordt beperkt tot het bedrag van de kostprijs van een éénpersoonskamer in het OCMW-rusthuis Hof ter Boonwijk (1000 fr. per dag momenteel). Bij opname in één van onze rusthuizen wordt het tekort in de onderhoudskosten ten laste genomen, mits afstand van de pensioeninkomsten. Een maandelijks zakgeld van 1700 fr. wordt toegekend".

Die beslissing van 19 augustus 1992 wordt belanghebbende met een brief van 25 september 1992 ter kennis gebracht.

1.4. Op 16 oktober 1992 komt Raymond MOENS in beroep bij de Provinciale Beroepskamer van Oost-Vlaanderen.

Door het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Dendermonde worden besluiten ingediend.

1.5. Op 12 maart 1993 wordt de bestreden beslissing genomen, die de vordering afwijst, op grond van volgende considerans :

"Ter zitting blijkt dat verzoeker thans volledig dement is en dat de procedure tot aanstelling van een voorlopig bewindvoerder opgestart is. Met het O.C.M.W. kan dus gesteld worden dat verzoeker niet zelf de wil heeft uitgedrukt om opgenomen te worden in het R.V.T. Sint-Antonius, minstens blijkt dit niet uit welkdanige gegevens. Het doktersattest kan niet als een afdoende gegeven beschouwd worden. Ter zitting blijkt dat de familie van verzoeker van bij de opname van verzoeker in het private rustoord geenszins wilde overwegen of verzoeker kon opgenomen worden in het R.V.T. van het O.C.M.W. en dat ze derhalve de kontakten met het O.C.M.W. weloverwogen beperkten tot de eis om de verblijfkosten van verzoeker in het kwetsieuze rustoord, in opleg op de eigen inkomsten van verzoeker, ten laste te nemen, in concreto een tegemoetkoming van 18.100 fr. per maand. Ter zitting blijkt, en het wordt als dusdanig niet afdoende betwist namens verzoekende partij, dat in de periode van opname in het private rustoord, de mogelijkheid bestond dat verzoeker onmiddellijk zou opgenomen worden in het R.V.T. van het O.C.M.W., en

dat in andere periodes een bejaarde in de omstandigheden zoals verzoeker, niet langer dan twee maanden dient te wachten om te kunnen geplaatst te worden. Met het O.C.M.W. kan gewezen worden op het belangrijke verschil in de dagprijs bij het R.V.T. van het O.C.M.W. (1.000 fr. per dag) en het private R.V.T. (1.400 fr. per dag). Uit geen gegevens blijkt welke gegronde redenen er in hoofde van verzoeker zouden bestaan opdat verzoeker in het private R.V.T. zou opgenomen worden in plaats van in het R.V.T. van het O.C.M.W.. Het blijkt niet dat de meer-uitgaven van het O.C.M.W. alsdan de kwaliteit van het leven van verzoeker zouden verhogen. Bezwaarlijk kan aangenomen worden dat de kleine afstand van 4 km. een element zou zijn dat verzoeker erdoor zou vervreemden van de familie waarmee hij steeds heeft samengewoond en waaraan hij dermate verknocht was dat deze familie tot voor zijn opname in het R.V.T. zijn inkomsten beheerde. Ter zitting wordt door de heer Jozef MICHIELS verklaard dat wat ook de uitspraak zij van de beroepskamer, verzoeker toch verder zal verblijven in het huidige rustoord. ... Overeenkomstig de beginselen van behoorlijk bestuur is het O.C.M.W., dat gemeenschapsgeld beheert, ertoe gehouden de hem ter beschikking gestelde middelen op een oordeelkundige wijze aan te wenden. Het heeft als uitsluitende opdracht, binnen de perken van de hiernavermelde organieke wet, het menswaardig bestaan te verzekeren van de personen die daarvoor zelf niet over de nodige middelen beschikken. Indien bij hypothese het menswaardig bestaan van een hulpvrager via verschillende wegen kan worden gerealiseerd ligt het voor de hand dat het O.C.M.W. dan kiest voor deze oplossing die het geringste beroep op zijn financiën inhoudt. In dezelfde redenering is het centrum ertoe gerechtigd, wanneer het een vorm van dienstverlening aanbiedt, die menswaardig is, doch die door de hulpaanvrager wordt afgewezen, terwijl deze laatste dan een andere vorm van dienstverlening voorstelt die zijn voorkeur wegdraagt, zijn eigen financieel belang te toetsen aan het financieel of ander belang van de hulpvrager en, in geval het voorstel van de hulpvrager voor het O.C.M.W. een aanzienlijke mééruitgave en voor de betrokkene een relatief gering voordeel met zich brengt, te kiezen voor zijn eigen voorstel met verwerping van dat van de hulpvrager. De beroepskamer kan in casu niets anders dan vaststellen dat het O.C.M.W. van Dendermonde t.o.v. verzoekende partij zijn wettelijke verplichtingen nakomt. ...".

1.6. Jozef MICHIELS wordt bij beschikking van 6 april 1993 van de vrederechter van Dendermonde aangesteld als voorlopig bewindvoerder van de goederen toebehorend aan Raymond MOENS.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat namens verzoeker wordt aangevoerd "dat een bejaarde in principe in een tehuis naar keuze moet worden opgenomen en dat het niet aangewezen is deze vrijheid te beknotten, dat rekening dient te worden gehouden met de keuze van het rusthuis te Grembergen, alwaar Raymond MOENS zich door de permanente aanwezigheid van Clara VERMEIR thuis voelt, dat Clara VERMEIR sinds 1983 gehuwd is met een zoon van Jozef MICHIELS en van in de beginne instond voor de regelmatige verzorging van Raymond MOENS, die de laatste dertig jaar in het gezin van zijn neef Jozef MICHIELS inwoonde, dat toen een plaatsing nodig bleek het rusthuis te Grembergen aangewezen was, vermits Clara VERMEIR aldaar als bejaardenhelpster werkzaam is, dat het verblijf in Grembergen aldus een daadwerkelijk pluspunt voor Raymond MOENS is, dat de beroepskamer in een vorige beslissing van 11 september 1992 wel de opname van een zekere LAUREYS heeft aangenomen, dat de bestreden beslissing als totaal arbitrair overkomt nu op datum van neerlegging van het verzoekschrift blijkt dat zestien personen op kosten van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Dendermonde in het rusthuis te Grembergen verblijven en er nog steeds een wachtlijst voor het tehuis in Dendermonde bestaat, dat de feitelijke motivering van de bestreden uitspraak niet tot de genomen beslissing kon leiden";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt, "dat Raymond MOENS niet zelf de wil heeft uitgedrukt om in het rusthuis St. ANTONIUS opgenomen te worden, dat zijn familieleden, bewust van de ontoerei-

kendheid van de inkomsten, de opname in het rusthuis St.-ANTONIUS regelden, dat wanneer het menswaardig bestaan van de hulpvrager via verschillende wegen kan worden gerealiseerd, het OCMW overeenkomstig de beginselen van behoorlijk bestuur, de oplossing dient te kiezen die het geringste beroep op zijn financiën inhoudt, dat uit de bijzondere oppas door Clara VERMEIR niet kan worden afgeleid dat Raymond MOENS zich niet volledig in het OCMW-rusthuis zou hebben geïntegreerd, dat daarenboven moeilijk kan worden aangenomen dat betrokkene van zijn familie vervreemd zou geraken, gezien de gemakkelijke bereikbaarheid van het OCMW-rusthuis vanuit de woonplaats van zijn familie, dat de argumentatie geput uit de beslissing inzake LAUREYS niet kon worden aangenomen aangezien de beslissingen van de beroepskamers slechts bindende kracht voor de betreffende partijen hebben, en dat ten tijde van de opname van Raymond MOENS in het privé-rusthuis wel degelijk de mogelijkheid van een opname in het eigen rust- en verzorgingstehuis van het OCMW bestond";

2.3. Overwegende dat, naast de principiële vraag omtrent de draagwijdte van de vrije keuze van het rusthuis waar de belanghebbende wordt opgenomen, in het beroep, voor de keuze van het rusthuis waar Jozef MICIELS verblijft, twee redenen worden opgegeven, ten eerste dat betrokkene aldaar van dichtbij gevolgd kan worden door een familielid dat in Sint-Antonius bejaardenverpleegster is, en ten tweede dat zulks met het oog op het sociaal contact met de familie en vrienden te Grembergen aangewezen is;

2.4. Overwegende dat de taak van de beroepskamer was deze motieven af te wegen tegen de financiële repercussies die door het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn werden ingeroepen om een verblijf in het eigen O.C.M.W.-rusthuis Hof Ter Boonwijk voorop te stellen, daar een verblijf in Sint-Antonius

voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn 400 fr. per dag of 12.400 fr. per maand duurder uitvalt;

2.5. Overwegende dat de beroepskamer met betrekking tot de tweede ingeroepen reden vaststelt dat het niet vermag op te wegen tegen de meerprijs voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn omdat er gezien de kleine afstand tussen beide rusthuizen geen gevaar voor een vervreemding van de familie bestond;

2.6. Overwegende dat helemaal niet ingegaan werd op de eerste reden, terwijl de secretaris in zijn verslag aan de beroepskamer benadrukte, dat inzonderheid voor Sint-Antonius te Grembergen gekozen werd omdat een schoondochter van Jozef MICHIELS aldaar bejaardenverpleegster is; dat verder vaststaat dat Raymond MOENS, een hoogbejaarde ongehuwde man, de laatste dertig jaar bij het gezin van zijn neef Jozef MICHIELS inwoonde, dat hij in dit gezin volledig opgenomen was en dat die neef zelfs zijn inkomsten beheerde;

2.7. Overwegende dat de wens om in zijn laatste levensdagen in de mate van het mogelijke verder door vertrouwde personen verzorgd en gevolgd te worden rechtstreeks met de kwaliteit van het leven en met de menselijke waardigheid van een hoogbejaarde hulpvrager verband houdt zodat de beroepskamer gehouden was die gegevens bij haar beoordeling te betrekken, wat niet gebeurd is; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 12 maart 1993 van de Beroepskamer van de Openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de provincie Oost-Vlaanderen, waarbij het beroep van Raymond MOENS tegen de beslissing van 19 augustus 1992 van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Dendermonde als ongegrond wordt afgewezen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde beroepskamer worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Beroepskamer van de provincie Oost-Vlaanderen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zes oktober 1900 zevenennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. G. BAETEMAN, eerste voorzitter van de
Raad van State,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
J. SMETS, staatsraad,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.